

[Gunner Baunsgaard.]

vuggestuer og hen mod dagplejeordninger for småbørn, så vil vi i det radikale venstre se på det med glæde.

Vi kan også tilslutte os forslaget om afskaffelse af reglerne om lægetilsyn på daginstitutionerne og tilsiger i det hele vor positive medvirken til en gennemførelse af lovforslagene.

Simonsen (KF):

Der er allerede sagt meget om lovforslagernes indhold, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte principielle bemærkninger.

Lad mig sige med det samme, at tanken om loft over driftsudgifterne på plejehjem og børneinstitutioner finder vi meget rigtig. Det er jo en tanke, som er opstået i kølvandet af den diskussion, der var, da vi fremsatte forslag om afskaffelse af standarder og normer for børneinstitutioner og plejehjem, så vi kan kun hilse med glæde, at de ting, som diskussionen dengang mundede ud i, nu bliver udmøntet i konkrete lovforslag. For os at se ligger der i forslagene i hvert fald en vej til at lægge en vis form for bremse på den meget kraftige stigning i personalesektoren på disse områder, en stigning, som vi jo bl. a. har set manifesteret i PP II-redegørelsen, og hvor vi også har set advarselne mod den meget kraftige personalestigning. Det må for os at se tages som et første skridt i retning af en bedre styring.

Nu forstod jeg fru Eva Gredal på den måde, at hvis det var sådan, at forslagene var udtryk for et ønske om en bedre styring, så var socialdemokratiet tilhænger af dem, men hvis det alene var besparelsesforslag, så var man måske lidt mere skeptisk. Nu går jeg ud fra, at det ligger sådan, at når man ønsker en bedre styring af et område, så er det for at opnå besparelser. Vi er vel tilbøjelig til, når vi diskuterer disse ting, ligesom at være bange for at spare. Det, det drejer sig om, og det, som vi har en fælles interesse i, er at få vores ressourcer anvendt på den bedst mulige måde og undgå al overflødighed på disse områder. Som sådan ser vi disse forslag, uanset om de kaldes bedre styring eller besparelser.

Jeg håber også, at de tanker og de grundprincipper, der ligger i disse lovforslag, vil kunne danne optakten til det såkaldte præ-

stationsbudgetteringssystem, som man bl. a. kender i Sverige. Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, om det i og for sig ikke er begyndelsen herpå. For det er jo sådan set den samme model, man i stor udstrækning anvender i selve det budgetteringssystem, der ligger til grund for de beløb, som ministeren skal fastsætte maksimumsgrænserne ud fra. Vi ville hilse det med glæde, hvis vi kunne nå frem til netop at anvende præstationsbudgetteringssystemet.

Må jeg specielt sige om forslaget angående børneinstitutioner, at jeg forstår forslaget på den måde, at forældrene bliver friholdt. Det er staten, der lægger loft over deres betaling, og hvis det så i øvrigt bliver dyre, ja, så er det kommunerne, der skal betale af deres kasse. Forældrene er frie. Det vil jeg egentlig godt sætte et spørgsmålstegn ved rigtigheden af. Jeg havde måske nok hellere set, at man havde anvendt den samme fordeling, men at staten fastlagde sit loft over udgifterne, og det er ud fra den betragtning, at vi jo ser mange tendenser til, hvordan det såkaldte gratisprincip får serviceniveauet til at antage dimensioner, som ikke altid er lige realistiske i forhold til, hvad vi har muligheder for, og hvad vi i det hele taget har råd til. Jeg tror nok, man har lov til at sige, at også forældrene er medvirkende til i en vis udstrækning at kræve niveauet i børneinstitutionerne højere op, end der egentlig er økonomisk dækning for. Med den ændring, der ligger i de forslag her, vil man altså komme i den situation, at forældrenes stilling er uændret, og det er jeg ikke sikker på egentlig er rigtigt. Der er mange andre forhold, som spiller ind, når man skal se på, hvad der er årsagen til det stigende serviceniveau, men jeg mener egentlig, at forældrene i høj grad er med til at kræve det forøget, da deres andel i udgifterne trods alt stadig væk er beskeden.

Jeg ved godt, som også fru Eva Gredal var inde på, at man selvfølgelig kan sige: ja men det beløb, som forældrene i dag betaler, er af en sådan størrelsesorden, at der er mange mennesker, der ikke har råd til det. Det er jeg i og for sig enig i, det er korrekt, men man kan så diskutere, om ikke serviceniveauet i en lang række af disse institutioner er for højt, og at det, der er problemet, er, at der er sket en udvikling, som i og for